

лява Любозъта. Всѣкога задъ прошката трѣбва да седи Любовъта. Нѣкои казватъ: това, жената е само чувство. Не, не, единственото здраво нѣщо, което крѣпи живота, то е тази нула задъ 7-тъ. Тя е гаранция на свѣта. Не сж нашигѣ мисли, които крѣпятъ свѣта. Това сж онѣзи наши дѣликатни чувства, на които днесъ се смѣятъ. А, казвагѣ, това сж дѣтински работи! Ами кои сж мъжествени работи? Да допуснемъ, че вие имате всичкитѣ скжпоцѣнности въ свѣта, да допуснемъ, че вие имате всичкото богатство, а Господъ ви затворилъ гърлото, затворилъ ви стомаха, червата ви се прѣплели, и не можете да ядете. Питамъ: какво струва тоза ваше богатство? Да допуснемъ, че вие имате всичката красота, но очитѣ ви се поврѣдять, какво струва вашата красота? Да допуснемъ, че вие имате много приятели, които говорятъ много хубаво, сладко, но слухътъ ви се позрѣди, какво ви струва това хубаво, сладко говорене? Значи, грѣхътъ, туй чувство на егоизъмъ, за което не сме готови да простимъ, то покзаря най-хубавото, най-благородното въ насъ. Значи, за благо то на своята душа трѣбва да простимъ. Любозъта изисква да се прѣмахне всѣко недоразумение. Тя не търпи недоразуменията. Само така ще дойде тя. Този Божественъ законъ е всѣкога готовъ. Вие може да направите опита си, както искате. Ако виз простите, трѣбва да простите въ душата си, въ себе си, а не само да разгласявате, че сте простили. Да простите, безъ да разгласявате. Азъ съмъ срѣщаль, и мжже, и жени, тръгнатъ да разправягѣ, че простили. Казватъ: азъ му простихъ. Не, онзи, който разправя, че е простилъ, не е простилъ. Като простя, трѣбва да имамъ туй самодоволство въ себе си, че съмъ простилъ. Какви сж признацитѣ на прощението? По какво се познава, че съмъ простилъ? — Азъ имамъ връзка съ Бога вече. Нищо повече! Щомъ простя, както Богъ иска, веднага ще дойде въ ума и сърцето ми свѣтлина и топлина и въ душата си ще се усѣщамъ силенъ и мощенъ. Прощаването е вжтрѣшенъ процесъ. Нѣкой пжтъ азъ мога да кажа, че съмъ простилъ, а като се върна въ кжщи, пакъ изкочи грѣха въ ума ми. „Азъ прибързахъ, че му простихъ, трѣбваше малко да го оставя да се помжчи.“ Мжжътъ и жената се скарватъ,